

A. C. SPARTA PRAHA.

(Cyklistická sekce.)

PROGRAM

3. mezinárodního silničního cyklistického
závodu na trati

PRAHA KARLOVY VARY PRAHA

pořádaného dne 19. srpna 1923 pod protektorátem
p. generála M. U. Dr. Ludvíka Fishera, přednosta
zdravot. odd. M. N. O.

Závod klasifikován do silničního mistrovství Č. S. R., klasi-
fikování budou však jezdcí jen s amatérskou licenci Čs. U. J. V.

Start ve 4 hod. ráno.

Cíl po 2 hod. odpo.

Čestné předsednictvo: Stříbrný Jiří, ministr železnic
a předseda A. C. Sparta, Bein Josef, továrník, Erlebach Josef,
ředitel odborné školy, Malý Jan podplukovník, přednosta 49. let.
hosp. odd. M. N. O., Dr. Mandl Karel, starosta Čs. U. J. V.,
Saxl Julius, velkoobchodník, Sojka Fr., restaurátér, Šubrt Fr.,
kavárník, Wiesner Alois, továrník, Wiesner Gabriel, továrník.

Soudcovský sbor: Frolík Kar., úř. zem. výboru, Heřman
Ant., účetní, Kantor Em., obchodník, Knobloch Fr., krejčí,
Kubrycht Boža, maj. cykl. závodu.

Soudci na obrátce v Karl. Varech: Baborovský
Jar., Ašerman Hugo, ing. Žofka, Tocl Karel.

Uřední měřiči času: Pospíšil Fr., Štraub Rud., Turš Gust.

Startér: Metzger Ed.

Závodní lékař: MUDr. Železný Václ., asistent klin.
prof. Veselého. Vrchní kontrolor tratě: Kubrycht Boža.

Zapisovatel: Vála Josef.

Závod uzavírá sanitní auto M. N. O.

PRAHA—KARLOVY VARY—PRAHA.

Již potřetí od svého založení v listopadu 1920 vypisuje cyklistická sekce A. C. Sparta tento dlouhý a namáhavý závod. Po třetí odehrává se na této trati gigantický boj našich závodníků o hrdý primát v silničním závodění.

Nemožno říci, že A. C. Sparta je ve své činnosti vypisování tak dlouhého závodu nějak zvláště podporována, ba naopak, mnohdy její opravdu záslužná činnost jest i značně ztěžována — však o tom nechceme se zde šířiti. A. C. Spartě stačí to vědomí, že pro naši československou cyklistiku učinila co mohla, že učinila to, co ni žádná korporace ani kterýkoliv jiný klub v letošním roce se vůbec neodvážil.

Každoroční vypsání tak obtížného a dlouhého závodu jako jsou Karlovy Vary, který sleduje mimo jiné cíle též účel propagační, neboť velkou svou částí vede i územím ryze německým, musí mluvit samo za sebe. Nehledě ani ku značným finančním obětem, které klub nezbytně musí podstoupiti, třeba uvážiti i to, že jest to nejdelší a nejobtížnější závod letošní sezony. To co uvedeno, zajisté postačí k tomu, by každý učinil si sám svoji představu o záslužné činnosti A. C. Sparta v oboru závodní cyklistiky, neboť není účelem těchto řádků nějak zvláště na ni poukazovati.

Než vraťme se raději k závodu samému. Trať závodu již vzhledem ku své úctyhodné délce jest velice těžká a vezmeme-li v úvahu kopčitý terén, přímo možno říci, že i hrozně obtížná. Vede od hřiště A. C. Sparta Stromovkou mírným a táhlým stoupáním k Vokovicům, přes Dlouhou míli, Kněževes, Olšany, několika serpentínami dolů i nahoru přijíždí se do Slaného. Odtud opět trať stále stoupá až do Řenčova. Zde ráz krajiny již se silně mění, nastává terain kopčitý, vyžadující od jezdce veškeru jeho sílu, energií i rutinu. Odtud již také kraj většinou německý, takže i po stránce propagační a národnostní má závod svůj dalekosáhlý význam.

Zkušebním kamenem jezdceva umění, možno nazvati nebezpečnou, prudkou a dlouhou serpentínu na km 81. Zde musí každý ze závodníků ukázati své umění a zkušenost, neboť při dosti málo nepozornosti mohla by se mu některá zvláště nebezpečná zatáčka státi osudnou.

Rovněž tak sluší se zmíniti o serpentíně, kterou sjíždí se do Karlových Varů, zvané Panoramastrasse. Zde třeba na zpáteční cestě opravdu notné dávky energie ku zdolání prudce stoupající serpentiny značné délky.

Na obrátce v Karlových Varech je pro všechny závodníky 15 minut povinného zdržení. Tu připraveno i malé občerstvení pro všechny jezdce, kterým jistě žádný z nich nepohrdne před tak namáhavou cestou zpáteční. O bezpečnost závodníků postaráno je po celé délce trati rozestavenými hlídkami četnictva, místních sborů hasičských i členy spřátelených klubů cyklistických. Mimo to celou trať jede se závodníky současně sanitní auto M. N. O. se závodním lékařem.

Jak zřejmo, je celý závod velice důkladně propracován a pečlivě připraven, takže neopomenuto ničeho snad, co by ještě ku naprostému úspěchu závodu chybělo. Zvláště v letošním jubilejním roce 30letého trvání A. C. Sparta věnováno mu bylo hodně péče. Hlavně přihlíženo bylo ku zakoupení nejen pěkných, ale i praktických cen pro závodníky, které si tito za svůj namáhavý výkon opravdu zaslouží.

Cyklisté A. C. Sparta doufají, že tímto činem velice důstojně oslaví 30leté trvání svého klubu, který zrovna tak jako oni sami přes bezpříkladné překážky a těžkosti z různých stran činěné přece dosáhl svého kulminačního cíle a nynější sportovní úrovně. K dosavadním jich úspěchům v celé letošní závodní saisoně, kdy nebylo závodu, ve kterém by Sparta nebyla zvítězila, bude se podnik tento zajisté velice důstojně raditi! Sekce cyklistická Spartanů může o sobě směle říci, že jde všem zářným vzorem vstříc, propagující závodem tímto nejdůležitější složku naší cyklistiky — ušlechtilé závodění.

Zdar československé cyklistice!

A. C. Sparta.

Rozdílání cen ze závodu koná se v úterý 28. srpna o 8 hod. večerní v restauraci p. Sojky, Štěpánská ul. „U Šumavy“. Přátelé i příznivci klubu, jakož i hosté vřele vítáni. Vstup volný.

Distanční závod

na 260 km Praha—Karlovy Vary—Praha.
Krásný úspěch závodu za nepříznivých podmínek. Dva Spartané v čele. Vítězí Červinka v čase 11:31:09, druhý Urbánek v čase 11:55:02.1. 31 startujících, 13 u cíle. Ohromný zájem obecnstva na trati i u cíle.

Třetí ročník našeho nejdlejšího distančního závodu měl skvělý úspěch sportovní i morální. Poprvé v našem cyklistickém závodě startovala mezinárodní konkurence, proti níž naši závod-

„Slovau Tiden“ účastnil se Karlovarského závodu

níci se cti obstará. Závod těšil se živému zajmu obecnstva, neboť nejen po celé trati, ale i k cíli dostavilo se mnoho set osob, mezi nimiž i protektor závodu, generál Fisher, který byl přítomen i startu v časných hodinách ranních a jehož laskavostí propůjčeno bylo sanitní auto, které nalezlo mimořádně živý zájem u závodníků. Z cyklistické sekce dostavil se celý výbor, předseda E. Kantor i místopředseda J. Šubrt doprovázející závodníky po celý závod. Z prezidia klubu byl závodním přítomen inž. Žofka; mimo to dostavilo se několik výborů k startu a téměř celý výbor k cíli. Start i cíl závodu položeny byly před ohradou hřiště do Škroupovy ulice, takže druhé místo mohlo být použito jako cílová tribuna a skutečně celé odpoledne bylo plně obsazeno. Obecnstva dostavilo se odpoledne velmi mnoho a závodníci uvítání potleskem. Počasí nebylo závodu právě nejpriznivější, téměř 100 km přšlo a vál silný

protivítr, což ovšem mělo značný vliv na závodníky, kteří byli stíháni tolika mehodami, že z 31 závodníků přijelo toliko 13, z nichž 12 z Karlových Varů, a jeden odněkud blíž.

Na výzvu startéra p. Tursche odpovědělo 31 závodníků, rozdělených na dvě kategorie, juniorskou a seniorskou.

Za úplného ještě šera vypuštění byli závodníci hromadně, seřazení dle došlých přihlášek. Po napomenutí, aby vzhledem k panujícimu šeru jeli pomalu a hned u startu se nepřeháněli, mízi houfec za blízkým rohem Škroupovy ulice. Funkcionáři závodní čekají zatím na příjezd ohlášeného sanitního auta, aby mohly být uděleny poslední dispoice. Po třech minutách objevuje se pojednou opozdílý jezdec, šťastný, který ihned odstartován, ale přes to, že jezdci nešli tak rychle, již závodníky nedoholil a za krátko se vzdal.

Na cestě z Kouř. Korů

„ Za nedlouho na to vydává se průvodní vůz páně Šubrtův i samitní auto na dalekou cestu. Ač jsme si cestu zkrátili, přece doháníme prvního závodníka na silnici za Dejvicemi. Při odbočce silnice na Jenerálku vidíme na postranní spojovací cestě v dálce dva zbloudilce, kteří sjeli z pravé cesty a nyní se vracejí. Ostatní závodníci díky mírnému tempu udrželi se všichni pohromadě a vidíme je na Dlouhé mýli v hustém houfci, který za nedlouho roztahuje se v malebný řetěz pestře dresovaných jezdců, v zelené aleji staletých stromů velmi pěkně se vyjímající. V tomže pořádku projíždějí závodníci i Stelčoves a teprve serpentiny za touto vesnicí, u Brandýsku a za Knovízí trhají tuto řadu. Několik jezdců má defekt kol nebo pneumatik a zůstává zpět, někteří junioři nevydrželi tempo vedoucí skupiny, kde přes tu chvíli někdo nasazuje na chvíli »trháka«, ale vida marnost úsilí, za krátko povoluje.

Jezdci sice střídají se ve vedení, ale každý činí tak velmi neochotně, takže co chvíli viděti jest jezdců roztáhlé po celé šíři silnice, z nichž žádný jezdec nechce napřed, až najde se někdo

na zastávce

kdo rychleji šlápne. Většinou jest to junior Urbánek, kdežto Köttil důsledně drží se neustále na druhém místě. Všichni Vídeňáci jsou ve vedoucí skupině, která o půl 6. dostihuje Slaný, kde na náměstí zřízena kontrola za vedení řed. Erlebacha, Slaným projíždí shluk 17 jezdců tak hustě za sebou, že není absolutně možno zjistiti čísla všech závodníků. Ostatní závodníci následují v kratších neb delších intervalech.

Tato vedoucí skupina udržuje se stále pohromadě, senioři i junioři, hlavně z toho důvodu, že nočním deštěm byla silnice rozmoklá a kluzká, takže se musí jeti s největší opatrností. Proto také pokusy o útěk neopakuji se tak často a nejsou tak vydatné, aby stačily na to, setřásti soupeře. Konečně před Řeňčovem dorozumí se Perič s Červínkou a podnikají útok, který se zdaří tak, že oba mají několik desítek metrů k dobru, ale při sjezdu s příkré serpentiny praskla Červínkovi pneumatika, takže musil závod přerušiti a Perič ve snaze pomoci kamarádovi zmírnil tempo tak, že byl ostatními snadno dostižen, načež volným tempem jelo se dále.

Zatím dojíždíme k Červínkovi a zastavujeme. Po chvíli přijíždí spartanský závodník Andres, který vida nehodu svého druhu, ochotně mu na-

bíží vlastní kolo, ač tím sám ztrácí svoje chance na umístění, a Červínka, vsednuv na Andre-sovo kolo, odjíždí stáhatí vedoucí skupinu, která mohla býti již 5—10 km daleko. Čekáme, až obětavý Andres spraví si kolo tak, aby mohl pokračovatí v další jízdě, a jsme mimoděk svěd-ky nehody dvou závodníků, která na štěstí mi-nula hladce. Jeden z nich, vída nehodu druhá prudce zabrzdil, druhý za ním jedoucí dával se rovněž na Červínku kolo spravujícího, narazil na prvního a oba válčili se v blátě silnice, avšak na štěstí nehoda kromě několika modřin, krev-ních podlitin a šrámů minula bez následků.

Zatím všichni závodníci nás minuli, když ko-nečně Andres uvedl kolo do takového stavu, aby mohl jeti dále, a skutečně šťastnou náho-dou podařilo se mu v kopcích u Lubence do-stihnoutí poslední skupinu se starým Ramešem, s nímž pak jel dále. Průvodní auto zatím pustilo se za vedoucí skupinou a asi na 80 km potká-vá Červínku, který plným spurtem dohání ve-doucí skupinu, že po několika dalších kilo-metrech ji dostihuje k nemalé radosti Peričově, který neustále ohlížel se do zadu, kdy konečně Červínka přijede.

Poněvadž na onom místě provádí se válco-vání silnice, pustilo se průvodní auto napřed obhlédnoutí situaci a skutečně šťastným tímto nápadem zamezilo se hroznému neštěstí, které mohlo mítí v zápětí vážná zranění, ba i snad smrti několika závodníků. V zákrutu silnice prá-vě pod prudkým jejím srázem stála na silnici

barikáda válcovacího stroje, obytného domku na kolech a velké tříry, naložené uhlím, ojí obrácenou proti jezdcům. Silnice sama byla roz-močená a tak kluzká, že zarazití nebylo možno

a jezdcí pohromadě prudce z kopce jedoucí, musili nezbytně na tuto překážku narazití. Po-sádka vozu rychle vyskákala a spojeným úsilím podařilo se odstrčití tříru s uhlím stranou, právě v tom okamžiku, když jezdcí v klubku řítíli se dolů. Díky tomuto opatření a výstražnému volání minuli toto zákeřné místo hladce. Pří-spěchavší cestář začal se hrozně rozčilovatí, že jsme se odvážili odstrčití vůz z cesty a teprve na ostré a důrazné upomenutí pana Tursche zmlkl.

(Pokračování.)

Jest věru nepochopitelno, že bylo možno ně-co podobného učinití proti stávajícím předpí-sům, přes to, že závody byly zemskou sprá-vou politickou povoleny a že, jak jsme se poz-ději v německé krajině dotazem u druhého cestáře přesvědčili, byli na to podřízenými úra-dy zvláště upozorněni. Ještě štěstí, že auto přijelo dříve, jinak mohla tato zákeřná pře-kážka státí třeba několik lidských životů.

Projíždíme Německé Hořovice, na obzoru ob-jevují se hroznivé mraky, obzor k západu jest úplně zatažen a za krátko dostáváme první po-lev, který pak ještě několikráte se opakoval. Přirozeně, že počasí má vliv na rychlost, která začíná se zvolňovatí, poněvadž duje mrazivý protivátr plnou silou. Vedoucí skupina jede však pohromadě dále, pohromadě projíždí Bochovem a teprve v okolí karlovarském v tamních kop-cích oživují pokusy o útěk, který se konečně Peričovi a Červenkoví o několik metrů podaří. Na obzoru objevují se Karlovy Vary, proslulá křivka Panoramastrasse, příšerně prudce dolů klesající. Tento kousek tratí byl v celém zá-vodě nejhorší a ten také rozhodl o vítězství.

Do Karlových Varů dojíždějí závodníci za sebou v tomto pořadí:

Obrátka

v 10:39:50.2	Perič s Červinkou v závěsu,
10:40:08	Köttl 11:02:52 Čerpl
10:40:13	Charvát 11:02:59 Petržílka
10:40:15	Prošek 11:13:22 Václavík
10:41:24	Urbánek 11:19:30 Nachtigall
10:41:25	Gailla 11:22:21 Rameš
10:42:33	Horký 11:32:04 Slunečka
10:45:53	Olexa 11:32:05 Slánský-
10:47:57	Konečný Kaplan
10:49:45	Havlíček 11:43:50 Andres
10:50:03	Milkeš 11:53:01 Bibr.
10:55:40	Zelina

Soudcovský sbor a úřední měřiči na obřádku v Karl. Varech.

Přítomní úřední měřiči Čs. U. J. V. spolu s funkcionáři závodními, připravili před příjezdem závodníků vše potřebné, tak že závodníci mohou se omýt a občerstvit jídelm i nápojem, načež po 15minutovém nuceném odpočinku vydávají se na zpáteční cestu. Andres, který dojel na kole s přeraženou přední vidlicí, musí zde závodu nechat, stejně jako dorostenec Bibr, který sice dojel v dobré kondici, jemuž ale přítomný závodní lékař Dr. Železný vzhledem na hrozný počasí zpáteční jízdu zakázal.

U obrátky v Karlových Varech shromáždilo se jen velmi málo diváků, většinou dospívající mládeže, která se zájmem sledovala příjezd jezdců, blátem k nepoznání zastrákaných.

Po uzavření kontroly a odstranění vlajek, jakož i cílové pásky, sbalil se arch s podpisy závodníků a vydáváme se v dešti na zpáteční cestu, počítajíc, kde asi dosáhneme prvního závodníka, neboť posledně příjezdějící přinesli zprávu, že Červenka se v karlovarském kopci utrhla a jest již několik kilometrů napřed. Dle odhadu posledních dvou jezdců, kteří potkali Červenku na 20 km před Karlovými Vary, měl již před ostatní skupinou náskok asi 5 km. Vyjíždíme karlovarskou serpentinu a několik set metrů za městem vidíme v dešti čekati dva chvějící se závodníky na sanitní auto. Jeden jest pardubický Konečný, druhého, silně zabláčeného, nemohli jsme poznati. Konečný měl defekt na kole, druhému vstříklo bláto do oka, které se mu zalilo krví, takže musil se vzdáti.

Bylo třeba i lékařského ošetření.

Odjezd z Kar. Varců

Červenka jede velmi dobře a má již závod v kapse, neboť nedaleko za Slaným objevil se na silnici Kundert, který Červenku doprovází. Za Slaným na rozcestí lounské silnice číhají spartanští závodníci i turisté s napjetím, jak to dopadá, a uvítají Červenku s velkou radostí. Průvodní automobil utrpěl dvakrát poruchu pneumatiky, takže doháníme Červenku teprve na Dlouhé míli a tam znovu zastihuje nás osud v podobě prasknutí pneumatiky, takže pomýšlí se na dopravu úředního měřiče Tursche k cíli motorkou p. Hamouskovou, ale než tento se dostavil, je kolo spraveno a nyní plnou parou jede se vpřed, takže v krátké době jest Červenka ještě na Dlouhé míli dostižen a auto jede přímo k cíli, kamž po kratších či delších intervalech přijíždějí i závodníci, jichž přijelo celkem 13, z nichž jeden — Pacina — nebyl na obrátce v Karlových Varech a jistě jen omylem pořadatelstva pasován je na vítěze.

Protí Andělské Hoře vidíme Slámského, jak udatně zápolí s lijákem i větrem a u kilometrového kamene 116. zastihujeme dva další závodníky, červenou a černou 5, kteří jedou společně, u Libkova vidíme Charváta, který nedojel na obrátku a čeká na zpáteční svezení, právě tak jako na 95 km Zima, který ráno zlo-

mil řídítka, vyměnil je ve Slaném a pokračoval v závodě, ale nedojel k obrátce. O několik kilometrů dále předstihujeme dva závodníky vídeňského Slovana, před tím Rameše a dva závodníky, zamazané k nerozeznání. U Bilence, kde ráno zamezili jsme hroznému neštěstí, zůstalo vše tak, jak jsme to ráno zanechali a za krátko předjíždíme další dva závodníky. U Německých Hořovic dostihujeme konečně Olexu, takže v předu máme jen asi 3—4 závodníky. Skutečně na 6.5 km chytáme dobře jedoucího Kötla, u přejezdu dráhy na 62 km Urbánka. Ve kterési vesnici hlásejí nám, že přejel jeden červený cyklista, marně však smažeme se dostihnouti Periče, který zmizel, jakoby se do země propadl.

Zatím obloha se vyjasnila, slunéčko vyskočilo a několik kilometrů dále byl již krásný letní slunný den. Konečně asi na 50 km doháníme plnou rychlostí jedoucího »Mignonka« Červenku, kdýž před tím v aleji u Renčova zastavil nás jakýsi neznámý cyklista se žádostí, abychom jej vzali i s kolem do Slaného, že své kolo půjčil Červenkovi, který urazil u svého kola pedál.

K cíli dojíždějí závodníci v těchto časech:

I. s. 1. Červenka (A. C. Sparta)	11:31:09
I. j. 2. Urbánek (A. C. Sparta)	11:55:02.1
II. s. 3. Kötta (Viedeň)	12:02:05.2
II. j. 4. Olexa (A. C. Sparta)	12:25:46.4
III. j. 5. Čerpl (Vpřed Praha)	12:42:16.8
IV. j. 6. Havlíček (Vpřed Praha)	12:42:35
V. j. 7. Mikeš (Slovan Viedeň)	13:06:15.8
VI. j. 8. Václavek (Holice)	13:10:14.2
— 9. Pacina (Vpřed Nymburk)	13:11:39.8
III. s. 10. Prošek (Nusle-Pankrác)	13:20:14.2
VII. j. 11. Slunečka (Vyšehrad)	13:27:45.6
VIII. j. 12. Zelina (Slovan Viedeň)	13:36:10.2
— 13. Rameš (Mělník)	13:37:27.8

Červenka dojíždí k cíli v Praze VII.

Vítěz cyklistického závodu Praha — Karlovy Vary — Praha, Červinka, s protektorem závodu, p. gener. Fisherem a členy cyklistické sekce A. C. Sparta u cíle.

Po dojetí čtvrtého závodníka Olexy došlo i sanitní auto, doslovně přečpané závodníky, jichž bylo tolik, že musili svá kola poslati drahou, aby měli dostatek místa. Mezi nimi byl i pohřešovaný Perič, který kdesi rozbil kolo tak, že chtěl nechtěl musil se vzdát.

Po závodě podán byl některými závodníky protest proti Ramešovi, potvrzený i výpovědí vrchního dozorce trati B, Kubrychta, že tento použil nejen vedení motocyklem Indián, řízeným jeho dvěma syny, nýbrž že dokonce chvíli vezl se oblečen v kabát vřádu na motoru, zatím co jeden hodný syn obětavě za tatínka šlapal kolo a »dělal závodníka«. Vzhledem k prokázanému faktu nezbylo ovšem nic, než sympatického starého Rameše diskvalifikovati.

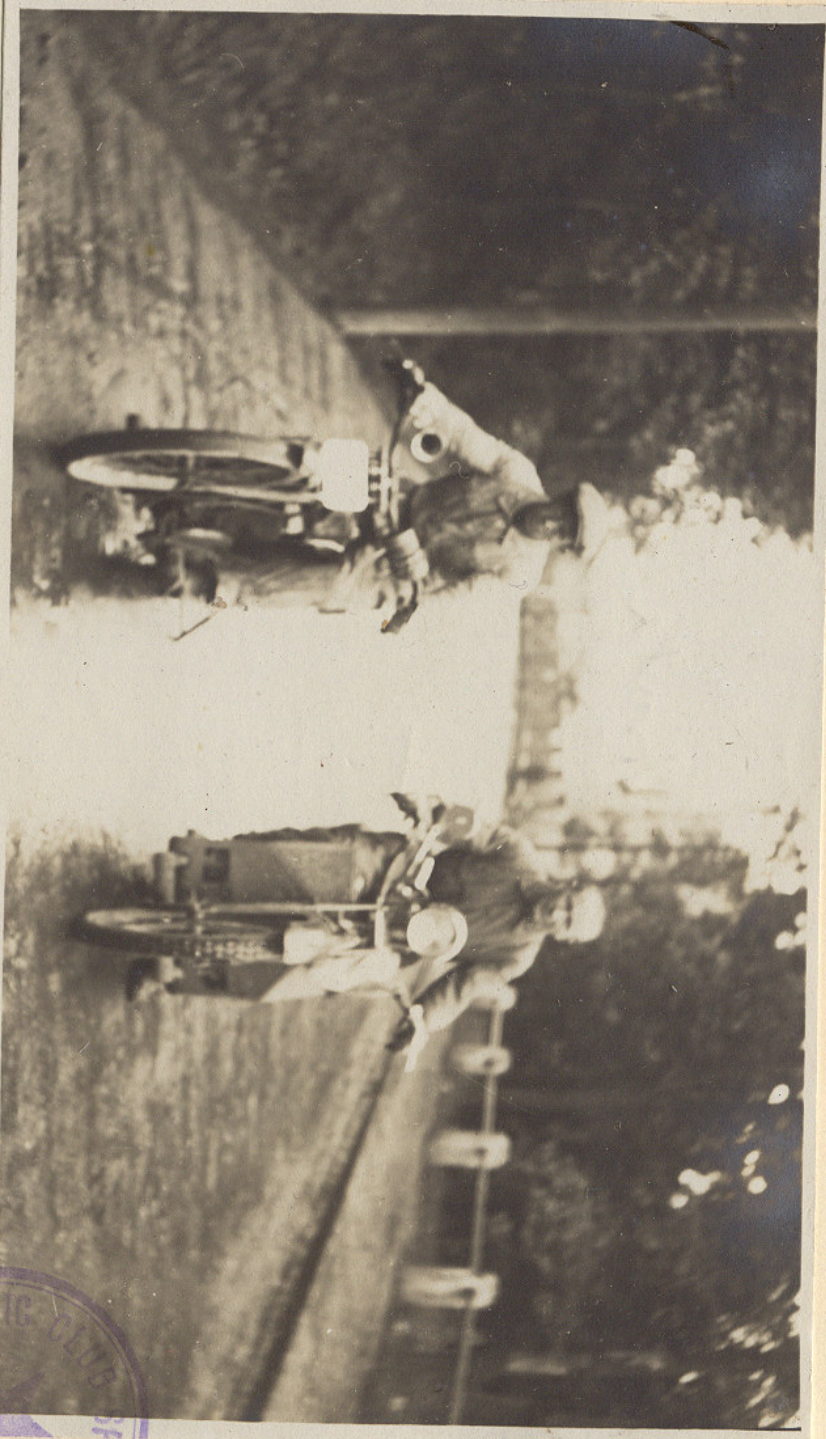
Dělezný posílává Ramešovi st. občerstvení.

My pak dovolujeme si rovněž pochyblovatí o oprávněnosti umístění závodníka Paciny, který síce správně v pořádku dojel, ale proti intencím pořadatelstva udělali si závod o trošku kratší, vyrovnali se asi na 50 procent, a nechal Karlovy Vary Karlovými Vary.

Jinak úspěch závodu v útvázení všech okolností byl velkolepý a možno naši cyklistické sekci k tomuto podniku jen gratulovatí. Klub sám vzdává tímto věčné díky všem, kdož o zdar závodu se přičinili, zejména pp. úředním funkcionářům Čs. U. J. V. pp. Turschovi a Kopeckému, p. B. Kubrychtovi, p. Erlebachovi ve Slaném a vůbec všem, kdož jakýmikoli způsobem o zdar podniku se přičinili.

—a.

Kontrola na trati.

